

לבני קרח באיל [טב]. למנצח אל תשחת [נט]. למנצח על ידותין לאסף מזמור [עז]. תפלה למשה [צ]. הודו להי קראו בשמו [קה]. על נהרות בבל [קל]. הללויה הללו אל בקדשו [קן] ואחייב יאמר מי יתן כציון וכו':

והרב הנזיל יצו בתקון הכללי הביא תפלות מסי ליקושי מוהרין שיאמר אחר העשרה מזמורים אלו קחנו משם, ואם אין לו זה הספר יאמר יהי רצון של אחר התהלים, ובלבד שיכוין לבו לשמים:

עוד כתב הרב הנזיל ח"ל. א"ה עוד מצאתי מרגלית טובה והיא יקרת הערך, ומועילה הרבה לתיקון עון שו"ל, וראוי לכל מי שקרה לו ח"ו לומר אותה (והובאה בס' יסוד מערבי משם ס' קרא סקרי"א, ובספר קרנות צדיק ח"ג ס"י ג"ן בשם הנהגות יושר לכהר"י סרוק ז"ל) ויש בה כח לקבץ וללקט הניצוצות שנפלו בקליפה. כאשר העיד האור המופלא מרן תאר"י ז"ל והרב ח"מי, ובפרט למי שראה קרי באותו היום, ובפרט מן הפרט למי שראה קרי ביוה"כ ח"ו שלא ידאג כל השנה, ומזכיר לו שישלים שנתו, יראה זרע יאריך ימים, והוא, שילמד בכל יום אחד התפילה תיקון מ"ח מחתיקות, כי הוא מסוגל להוציא יקר מזולל ולתקן פנים הקרי, ומה טוב ונעים אם ילמד אותו בימי השוכבים, וכדי לזכות את הרבים ולזרזם שלא יפרחו, או יתעצלו לחפש אחר ס' התיקונים אציננו פה, וזה תארו.

בראשית תמן תר"י תמן שבת, כנותא דא בראשית, ברי"א ש"ת, ואינן תרי שבתות עליהו אתמד (שמות לא) ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת ונ"י תרין זמנין אדכיר הכא שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה לדרתם. מאי לדרתם, אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא ואתפני סתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת, ברית עולם, דא צדיק דשריין תרוייהו עליה, חד לאטלאה ליה וחד לאתמליא סניה, בני ישראל, אינן תרין כליין נצח וחוד בנוי דישראל סבא עמודא דאמצעיהא, תלת שביעי שביעי שביעי, אלין תלת אבהן, עונג שבת (ראשית ב) ונהר יוצא מעדין

איכבה אמנפס, ובנין דא צריך בר נש בשבת לשניי בלבזשין,
 בערנא, במאכלין, יצרך לכהוי מוסיק סחול על הקדש, ובל
 המוסיק מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת, ובל הנורע נורעין ליה
 ההיא נפש יתירה היי:

ואה"כ יאמר פסוקים אלו

ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
 מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן
 ואין כחריד: ג"פ

האל תמים דרכו אמרת הי צרופה מנן הוא לכל החוסים
 בו: ג"פ

ויכוין שכל הטיפות שיצאו ממנו לבטלה בין בגלגול זה בין
 בגלגולם אחרים בין בהקין בין בחלום, והם שבויים ביד
 הקליפה, בבח הלימוד התיקונים הזה יחזרו לקדושה, ויכוין בתיבת
 אמרת כי מה שהיתה השכינה בנריעות חיו בעונו בסוד
 מארת חיו עתה ע"י תשובתו תחזור להיות אמרת:

ואת"כ יאמר היחוד הזה כסודר ומתוקן ממרן האריו"ל, והוא
 מסוגל הרבה לתקון עון הקרי, חה תארו, (א"ה מצאתי
 במי סדר היום להרה"ג הספורסס, הנאון האמיתי, משולשוליתא
 דבי נשיאה, ראש גולה דבבל רבתא יע"א אדמו"ר ועמ"ד איש
 אלקים קדוש הוא במה"ר יוסף חיים גר"ו, בכמה"ד אליהו
 בכמה"ר"ד משה חיים זצוק"ל, שכתב דקודם שיאמר יחוד הזה,
 צ"ל פסוק הי הוא האלהים ב"פ ופסיק הי סלך ב"פ, ופסוק ויהי
 הי למלך פעם אהת, וגם לאחר נמר היחוד לב חכם ישביל פיהו
 פום כמלל רברבן והו"ד ידו נטויה, שרמט וכתב דברים המסולאים
 בפו ולזכות הרבים אציגם פה):

יחיד הוא כמלכותיה, יחיד הוא בנאותיה, יחיד הוא בנאותיה,
 דה"א עלאה:

יהוד הוא בשבעה רקיעין, וכל רקיע ישבח יתיה במרומא,
 באימה ברתת [כזיע]:

יחיד הוא בשעתא דנהיר זיוא דה"א עלאה בה"א תתאה:
 יחיד הוא בשיפין דמרכבא דנהיר זיוהון לאיילתא בשעתא
 דמתחברא

סמא דחיי ח"כ

דמתחברא עם בעלה :

יחיד הוא בדרנא עשירית דמרכבא :

יחיד הוא בנאות (בנאות) אי"א בשעתא דיתחבוקין דין עם דין :

יחיד הוא בדלית וא"ו יוד לתתא יוד לעילא בין תרין כרוביא :

יחיד הוא בנהרא דנפיק מעדן ואתמטיך לדלית יוד בשכינתא

תתאה ויוד עילאה :

יחיד הוא בכתפין דמלכא קדישא (פי' דחא) דאינון נטיין

לתרין פרטדין דאינון לעילא :

יחיד הוא באחדותיה דהיא רמיזא בעולמותא שפירתא דנליא

ולא נליא :

יחיד הוא בליכ רגיעין דאינון מתבסין מבלהון :

יחיד הוא בתלת מרכבות דיליה דנהורא עמיה שריא :

יחיד הוא בכ"ד דילונין דדלינ ודלני בה"א עילאה :

יחיד הוא בתרין וחמשין צירופין דה"א דאינון שבילין דלית

וא"ו דלא ידיען :

יחיד הוא בשעתא דנפיקטלא מבין חיותא דאינון רמיזאן ולא

רמיזאן, רמיזאן אינון בסופיה דיו"ד עילאה, נליין ולא נליין.

נסעין ולא נשליין, מתבנסין בכנופייא דילהון אלפין ורבבן רתיבין

קדישין, תקעין ולא מיבבים, כסה דאתמר לבבתיני אחותי בלה

דאינון כולהון מתבסין בצלא דלית וא"ו, ולא נליין ולא רמיזאן

ביוד דה"א חקק עמיה בכורטייא יקרא דה"א עילאה, ונפיק

משורא, דא שמא דמלכא משיחא ושש מאתן דאינון יתירין על

אלף דחורבן ביתא רזין עילאין :

וזימנא דינצח הקב"ה לאומין דעלמא יתקיים כי אז אהפוך אל

העמים שפה ברורה לקרא כולם בשם ה' ולעבדו שכם

אחד, שפה כחושבן שכינה, להשתעבדא שבעין אומין תחות

ידא דמלכנו משיחנו ירום הודו, וכי מלכותו בכל משלה, קום דוד

משינתך בזאת דילך בזאת אני בושח, קום רעיא מהיכנא

לאנהנא זאת דילך זאת התורה, קומו נביאי קשוט בזאת דילכון

אם בזאת, קומו אבהן קדישין בזאת דילכון ואף גם זאת,

שלמה מלכא בזאת שלמה דילך, קומו כולכון וזילו לסיוע

ועזר דא קרבא דמלכנו משיחנו ירום הודו, קומו ופתחו היכלא
 דכל כאני דקרבא הסן, וזילו קודמיהון בנין יקרא דמלכנו
 משיחנו ירום הודו, ובנין רחמימותא דכל בני נלותא, ויתקיים
 ישראל נושע בהי תשועת עולמים והיה הי למלך על כל הארץ
 ביום התוא יהיה הי אחד וכמו אחד, בריך שמיא לעלם ולעלמי
 עלבין אמין ע"ב ויאמר פי אור זרוע י"ז פי במש"ל דף ל"א ע"יט:
 פ"א) מתיקוני הקרי שיכתוב או יקנה ס"ת וז"ל כו"ה לקוח
 את ספר ושמת אותו מצד ברי"ת וכו' כי ספר

ניי ש"ם ועני שמות אשר פנים הוי"ה שד"י נ"י ש"ם ויבא שם
 ויבפר על שם ורפא לו (גמי כמנך) וכתב הר"י יסוד מערבי שיותר
 טוב שיכתוב ח"י תורה אשר חדש בטובו ויתקן את מוחו וגם
 עתה זה יכתוב ידו אם הוציא שו"ל, או הושיט ידו ועי"ז הוציא
 שו"ל ח"ו אזי יכוין לנצור את השם זה ספר תולדות אד"ם שהוליד
 משבלו וזה הוא תיקון י"ד וש"ם טוב וזהו טעם שהטור וסרן
 קבעו הלי ס"ת סי' ע"ד לרמז כי הכו' ס"ת כנו"י הוא ת"י ז"ל הנקי
 ר"ע כנו"י ויהיה טוב עב"ל:

פב) יזדקך לצות שלא יצאו בניו אחר מטתה באזהרת חרם
 ויועיל לו יען שכל אותם הטיפות שיצאו ממנו לבטלח
 הוא מוליד בהם בנים משחיתים, זרע מרעים, (כמ"ש לעיל
 בעונשי זה העון אות ד' דף ז' ע"ב), ומוונותם עליו לפרנכם
 בין בחייו בין במותה ואומ"ל אבינו אתה ואנו בניך, ומלויין
 אותו ומקושרים בו עד אבדוק, ויהיה צער גדול לנשמתו, ועי"י
 שמצוה ומחרים שלא יצאו בניו אחר מטתו, ממילא גם אלו
 הטיי של קרי מתרחקות ממנו ואין להם אחיזה בו (כנס פוסק סי' כ"ז).
 פג) יזדקך בשיוזמן לו שפנע באיזה אשה יפה וכיוצא שבאה
 כנגדו פתאום, ירוק תקף, ובזה יועיל לו שינצל שלא
 יחרהר ולא יחשוב בה (נדומע):

פד) יזדקך לחבר לילה ויום בתורה בבוקר ובערב, ויועיל לו
 לתיקון הקרי, והטעם נלע"ד כי עון זה גורם פירוד
 בזו"ן, וידוע מדברי סרן הקי האר"י ז"ל שהיום והלילה הם
 רומזים לזו"ן, ועי"י שמחבר היום והלילה בתורה, גורם לתקן